

॥ ॐ श्री हरिः ॥

श्री. देशी नाटक सभाज.

(प्रान्त नं. १.)

शान्तीशुवन—अमहावाद.

सत्यवादी
राज

हरिश्चंद्र

363

हिंदी नाटकों
आयना.

अध्यापक अने प्रकाशकः—

आयरेक्टर भण्डीवाल सुंदरदास. अमहावाद.

माधवः—

चंद्रकांत दलसुभाष. अनेरी.

शान्तीशुवन—अमहावाद.

प्रिन्टड इ. ०-३-०.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૨૦૦૦.

સંવત ૧૯૭૫.

સને ૧૯૧૯.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌંપીરાઈટ-સંગ્રહ
૮૪૬૮

ગ્રંથ સ્વામિત્વના સર્વે હક્ક પ્રસિદ્ધકર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે,
માટે તેમની રજા શિવાય કોઈએ છાપવું, છપાવવું, વેચવું,
વેચાવવું કે ભજવવું, ભજવાવવું નહીં.

ધી “ડાયમંડ ન્યુબિલિ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં પરીખ દેવીદાસ હગનલાલે
છાપ્યું. સલાખોસ રોડ-અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૦૮- વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રસિકાંક

વિષય ૬૪૪૨ : ૨-૪ ૪૪૨-

શ્રી

સત્યવાદી રાજા હરિશ્ચંદ્ર.

નાટકનાં ગાયનો.

બાબ પહેલા.

સબ—

ગાના ૧.

રાજાં કે રાજા હો ગ્યાની દાની ગ્યાની
ગુણીયનકી મહિમાં તુમને પહચાની બણી
ધુમકીડાન ધુમકીડાન નકતીરકીટ
ધુમકીટ તક-ધુમ કીટતક
ગરે ગરે સા સા ધની ધની સા સા—દાની૦

સાખી.

અયસો ઈંદ્રાસન પતિ સબ ગુણીયન કે સાથ
કરત કથા હર નામકી ધન ધન સ્વામીનાથ—સ૦

નારદ—

ગાના ૨.

મોહીની બની મોહ માયાસે
 ફસત સખ સંસાર—
 મહા મુની ફસ જાએ
 વિષયાસ્કત લુભાએ—અયસે ધની.
 નહિ સજન કોઇ દેખન પાયા
 મોહ માયાસે મનકો હટાયા
 મનુષ્ય રત્ન ગવાએ
 સર ધુની પચતાએ—આત્મ હની—

વિશ્વામિત્ર—

ગાના ૩.

કયા જાના કયા સમજા કયા જાના
 ગરમાના ભરમાના કરના બેકાર બક (૪)
 સંસારી ઘરખારી દુઃખીયારી નર નારી
 સતપનકે સાધનસે જાતે હંચહાર-બક—(૪)
 કાંપ કાંપ થર થર થર થર ભુલ જાય. ટર. ટર. ડર. ડર.
 આંધ. પીર નરકે સર પર-જાય ધીર. ફર. ફર. ફર.ફર.

(કોરસ.)

કયા મન માને કયા અનજાને,
 વાહજી વાહજી કયા કહના-કયા કહના;
 અરજે આયે ખાસે આયે,
 છેડે નાદાનીકી. બક. બક. બક. બક.

નારદ—

ગાના ૪.

ગોર્વીંદ ગા ગોપાલ ગા ગોપીજન વદન
 ગાનેરે તારી કાણું કાણું હણ થાય.
 તારો અમુકય અવસર જાય,
 ગીરીવર ધારી ગાલે—ગોર્વીંદ.

સાખી.

માયા મીઠી મોહીની વાપે કયું લલચાય;
 માયા મેરે રામકી અપની વોહ કયસે કહી જાય. ગી.

સાખી.

મેરી મેરી કયું કહે તેરી નહિ ચે કાય;
 ઈંદ્રાસન ફલસોહને, આખનમે કંડવા. ગીરીવર ધારી.

નક્ષત્ર—

ગાના ૫.

મન મયલ મિટે તને તેજ ખડે દે રંગ ભંગ કા લોટા,
 સૌ રોગ ટલે સૌ સોગ જલે કરે ભંગ અંગ કા મોટા;
 જખ તાર જમે આજાર રમે નવ હાથ ખડેજી છોટા,
 તન સાફ મન સાફ હો સાફ આકમી ખોટા—મન.
 લે કંઠ દુધ મે ધોલા તો રંગ બના અનમોલા,
 કયા ચાર ભંગકા ગોલા હર ખાર ખોલ ખમ લોલા;
 ઉઠ લોર ન હાકે અંગ ચલા લે ભંગ જમા લે રંગ,
 નીરા લે ઠંગ લીખા દે જંગી કુંડી સોટા—મન.

વિશ્વામિત્ર—

ગાના ૬.

કયસે કીસીકો સાચ જાને
 બે ભરોસે બેઠીકાને કયું સુની હુધ ખાત માને—કયસે.
 ખીચ જગતકે અનેક જન હય,
 કોઇ ખુરે કોઇ નેક ચલન હય;
 એક સે સખકે જાને ખદન હય,
 બે પરેબે કયા પીછાને—કયસે.

વિશ્વામિત્ર—

ગાના ૭.

નયે નયે ચલકે કલખલ છલકે
 ખન ચક્ષાવું સન સન સન;
 ધર્મ પરેખું સત પન દેખું,
 ખુખ લડાવું મય તન મન—નયે.
 ખેતી ખારી નાશ કરાવું,
 ફીર જાકર મય માગુ ધન;
 યક વેસ્યાકો લેખું હર લે,
 જા કર ઉરકે સખ સતપન—નયે.
 ફીરે દુઃખીયારે દુઃખકે મારે,
 ખરે બેચારે ખન ખન ખન;
 દુઃખમાર કરજો સત્ય રખે તો,
 જગ ઉરકો કહે—ધન-ધન-ધન—નયે.

અપ્સરાઓ—

ગાના ૮.

હરદ મન્દાની બટ્ટી તપધી, યગ ખાલન વાલે લોલે,
એની કીયા હુડીયા ઇશક કમાયા, મેરી ચીન ગઈ ઇવીચ ચચોલે
હા હા. આ. આ. આ.

ચુડીયા વાલીએ ખમણી યે હો
મેનું તેરી સૌ ઢાઈ સેર ખાજરા—હા હા. આ. આ. આ.
ટોકડ પાનીયે, સાડીયે ચકીયે, ચલો ખેચારીયે
ચુડીયા વાલીયે—ખમણીયે.

ખમણીયે હો, ખમણીયે હો, ખમણીયે હો, ખમણીયે હો.
લગદી નાલો કુડદી ચંગીમેરી, બેકદરાની ચારી, બલા હો.
લડને ડા છુટા મેરી ઉમ્મર ન ખીલો સારી—ખમણીયે (૩)
ચુડીયાવાલીયે.

મેનું તેરી સૌ થોડા ગલાયજ, સચ લોકો પખખી ગોરીડે
હય લોકો.

સુશકી ગગરા લખ લોકો, જમુદી ચહના ટાક લોકો,
પાંડુ મજુરીયાં, નહીયો લેહણા છ'દે નહીયો લેણાના છ'દે
ચુડીયા વાલીયે ખમણીયે.

મંગલમીશર—

ગાના ૯.

શેર હજારો જીસને મારા
 ઠોડી હારા મજબીસે
 પરમેશ્વરને માનુષકા
 અલીમાન ઉતારા મજબીસે
 ખીર ખાહુદુર સુરસીયાહી
 આજજી સારે મજબીસે
 ખતલાવો તો ચલતા હય
 કયા જોર તુમારા મજબીસે
 કરે ગર્વ જો હાથી તો જાયગા મારા મજબીસે
 પરમેશ્વરને માનુષકા અલીમાન ઉતારા મજબીસે—શેર.

હરીશ્ચંદ્ર—

ગાના ૧૦.

મેરે ગુલશનકા અગર કાઈ સમરકામ આયે,
 ઇસ્સે કયા ખઠકે હય ઠોડા આપ કે ઘર કામ આયે—મે.
 આજ હય કત્ર નહિ એ દોલતે દુનીયા કયા હય,
 ચહો ખહેતર હય કે સખકે મેરા જરકામ આયે—મેરે.
 ખાલ આર માસ લી કામ આતે હય હયબાનોકે,
 હુમ્મ ? ઇન્સાન ન ઇન્સાન કે ગરકામ આયે—મેરે.
 યાં વ ખીદમતસે કલી આપકી હટને કે નહિ,
 કાટલો શોકસે મેરા જો ખહેસર કામ આયે—મે.

હરીશ્ચંદ્ર—

ગાના ૧૧.

આજ અજબ હય ખાત કયસી—આજ.
 મુખીયા આય કરનેકો પુકાર
 નગર સગર ડગર ડગર લહર બહર હય
 મોરે નગર ઉતપાત કયસી—આજ.
 કષ્ટ કઠીન કોઈ આન ઘેરે
 અયસે ખોલો ખચનસે જનાત કયસી—આજ.

મંગલમીશર—

ગાના ૧૨.

ઈસ પાપી પેટસે હારા હય પેચ પેટકા સારા
 ઈસકે ડરસે હીચકારા બકરી હય બાઘ બીચારા
 બમ્મન બનિયા બનબારા સબકો ઈસ ઠગને મારા મારા,
 મારા કઈ કઈ હારા કઈ કઈ જલજા
 જબ ચેહ બલતા કબ ચેહ ટલતા ચલતા પલતા પલતા
 બેટા બલે રંગ રાગમે બ વા બાલે અંગ આગમે
 સાધ સંતમે ભેગ ત્યાગમે કોઈ જંગમે કોઈ લાગમે
 મટક મટકકે તાન તોરકે ભટ ભટકકે આંખ ફારકે
 પગપર પરકે હાથ ભેરકે
 સૌ સૌ રસ્તે પેટ ફોરાગે થઈ થઈ થતા નાચન ચાચે
 સબી સાધના હલકી બારી નીચ ઉચકી બાજબેદારી

લોસ બનાકે કેસ બઢાકે બયઠે બાકે નાકે નાકે

લગ્ન બાવન લખ પન્ચાવન

સૌ છબ ધારન મતલબ કારન બાયકે મંગન રંગતરંગન

બચપન લુચપન સગપન ઠગપન સાધન લાખન

લેખ હજારન સેવન બંધન કાંસી ગરદન

ચોર લુંટારા વારા ન્યારા સખકો ઈસ ઠગને મારા મારા-ઈસ.

તારામતી—

ગાના ૧૩.

છોડ કર તન્હા ગયા જખસે મેરા દીલબર મુઝે

કાટને આતાહય ગોયારોલો શખયે ઘર મુઝે

ઉસપરી રૂસે બુદાઈ ગર યુંહી કુચ્છ દીન રહી

અય બૂનુ હોગા હર/એક મુઝે બદન નશર મુઝે

કયા કરે કોઈ તેરે ખીમારે હીજરાંકા ઇલાજ

શરબતે દીદારસે નુસખા નહી બહેતર મુઝે

દાસીઆ—

ગાના ૧૪.

કરે તોયે દયા રઘુબીર માહારાની ધીર ધરો—કરે.

શોક અગ્નિમાં દેહ ન બાલો ચિન્તા જવાલ શરીર—માહાર!

તારામતી—

ગાના ૧૫.

રાત થકે સપના મયને બહ અય પ્યારે આજ દેખા—રાત.
 બપ હુંચી મયે એક દેસમે હાય રાજન.
 દુર હો જાતે ઉસ્ક રાજ દેખા.
 જાતે ઉસ્ક તાજ દેખા લુટ જાતે સબસાજ દેખા
 સુખપર પરતે ગાજ દેખા—સપના
 રાજ તારાજ દેખા તાજ મહુતાજ દેખા
 રાજકે રાજકો આકૃતમે અય સરતાજ દેખા—જા.

અપસરાઓ—

ગાના ૧૬.

મેરી લગડી કદી મીપીતકે પલમે તોડ ગયોરે પલમે
 સાકી બનકે જામ પીલાકે કરકે મસ્તબે હો શકે
 સુતડી છોડ ગયો રે ? મેરી લગડી.
 ઘોખન જાત કમીનની કરકે ખીચકે દીલાવાડી
 દોરકે ડાચી મોડ ગયોરે કડાચી મોડ ગયોરે—મેરી લગડી.
 ભયડે કંનડે તુરનના દે'દે' તેરે ઈસ્ક મચાયા
 ચોર કિધર વો ચોર ગયો ગયોરે—મેરી લગડી.

અસરા—

ગાના ૧૭.

જવોજી જાવ ખડે દાનકે દિલાને વાલે
 દાનીક-હલાને-વાલે કહકર ફીર જાને વાલે
 ઉલટા સમજાને વાલે ઘોકેમે લાને વાલે
 દેનેકે નામસે દો ખાતમે ડર જાને વાલે—જવોજી.

દાના કહલાકે ફિરના દાનસે નાદાની કયસી
 જાચકકો જાચકે દેનેમે આનાકાની કયસી
 દુનિયામેં અયસે દાની ચઅને તુમ જયસે દાની
 તુમહો ફીર કયસે દાની કમ હોંગે અયસે દાની.
 જવો ! જવો ! ખચઠો ! ખચઠો !—
 અયસે કયાહો મહુતાજો કે દીલવાને ખીલવાને વાલે—જવોજી.

હરીશ્ચંદ્ર—

ગાના ૧૮.

એરી હારી કાહે કાહે તું ન માને ગોરી
 રાર કાહેકો કરતઓ ગર્વોરી ! મતવારી નાખકારી
 છોર સારી કયસી ઓ નારી તૂંઢી ટાઈકરત
 ખોઈ તુને લાજ તોરી સુધ ગઈ આજ તોરી—કાહે.
 કાહુકે ખચન માનત નાહી (સીપાઈસે) કરદે ઇસ્તદમ ઇસે
 દુર સીપાઈ
 ચતુરાઈ નીહુરાઈ બેહુયાઈ બેસવાઈ કયસી.

હરીશ્ચંદ્ર—

ગાના ૧૯.

ચંદ્ર ટલે સુરજ ટલે ટલે પ્રીથ્વી આકાશ
 ટલે ન અપને બચનસે અયસ્વામી ખેલાસ
 ધનદું તનદું સીસદું દેદું ખ્યારી જાન
 જીતેજી ઇમાનમે કબીન ડાલું હાન—

સખ—

ગાના ૨૦.

ઓ સ્વામી ! ઓ હામી દીનકે સરદાર
 કુચ્છ રહમલી તુમ લાવો હમપર માન લો દાતાર
 જાનલો સખમાન લો હમ લોગહય તૈયાર
 તુમ જાનપર રાજા કે મતજીન હારદો આજાર
 કુંકદો હમ સખકો ડાલો શ્રાપ દેકર માર
 રાજ દો રાજનકો હય ચેહ બાર બાર પુકાર—

સખ—

ગાના ૨૧.

જાવો નહિ હમકો છોરકે આસકો તોરકે
 ખીનતી માગે નાથ હાથ હમ જોરકે જાવો.
 રાજ કરશેંગે રાજાજી રિષીકો પાંચ પર
 જર દે કર ધર દે કર સરદે કર હર ઐસર
 સાથ હમે યાતો લો જાવો નહિ જાવો માયે કોમારકે જાવો.
 સંપૂર્ણ સુખ સંપત્ત સારી જાન પ્રાપ્ત સખે હય

જાનમાલ ચેહ કૌન કામેકા રાજ તેરે તાજ ખીના આજ
હર કીયારીસે તાબેદારીસે આહો જારીસે
અયસી ખવારી સે વોરંગે હમ આપ પર જાવો.

પ્રધાન—

ગાના ૨૨.

શ્વાસો શ્વાસ હરીશ્ચંદ્ર જપુ
વૃથા સાંસ મત આય
નજાનું કૌનસી સાંસ આખીર રહે જાય.
જીસને સ્વામીકા કહેના ન માના
ઉસને નકંમે કીયા ઠીકાના
જલ જલ મરના દુઃખ ભરના જીસને
કંઠી રામમેં રામ સમાયા
જાઉં ઉરકે મારના શીશ ધરના જીસને.

હરીશ્ચંદ્ર તારામતી } ગાના ૨૩.
રોહીત વીશ્વામીત્ર }

અય સ્વામી અખ જાતે હંચ હમેદો જાનેકા ફરમાન
જાવો હટ કાફલ યાવો અપને જાકે હો હયરાન
ઈશ્વર તુમ કે મેરી ખાતોકાં જલદી કુચ્છ ગ્યાન
રાજી હય હમ ઉસ મરજી પર જો દીખલાયે ભગવાન

સખ—

ઓમા યાહુ જગતનાથ હાય ! હાય ! હાય !
આજ હમ હુવે અનાથ હાય ! હાય ! હાય !
રનમે ખનમે છનમે તેરા સાથી દીનાનાથ હો
હામી હો તેરી અય નામી ? સત્યતા.

પહેલા ખાખ ખતમ.

બાબ દુસરા

હરીશ્ચંદ્ર

ગાના ૨૪.

માના રવામીકા ફરમાના હમને માના મોતી
 આલમકી આકૃતસે દહશત કયા
 જો હરકી બાબ ખેલેગા સોઆસા ગમકા લેલેગા
 દુનિયામે દુઃખ બહોજે લેગા
 દરીયામે' ડુબેગા હોગા જીસકે લાના મોતી-માના.
 મર્દ હો દર્દસે સર્દ કયસે
 હીમ્મત હય જીસકી મર્દોના ઉસકે હર આંસુકા દાના
 હય પહચાના મોઢી-માના.

નક્ષેત્ર—

ગાના ૨૫.

ખાલું મયે માવેકા મલોંદા ખાલું મેય મોતી ચુર લારવા ખાલું.
 ખાલું મયે પુરી બા સૈંધી વ ખસતા કયૌરી
 ખાલું મયે સકર પાલા દોસેરા ખાલું
 ખાલું મયે સિખરન સુતરફેની રેવરી મલાઈ
 ખાલું મયે મથુરા જીકા પેરા ખાલું

સખ સાધુ—

ગાના ૨૬

હમેશા હરનામ ભજતે રહો

હમેશા

સજન સંગત સંતકી સને

જો કરે સો ભરે ભય હરે જોડ રેતો તરે

બીસરબ મત ફાંસ જમકો

હરનામ.

હર હવસસે કરનફસસે દુશ્મની

મનકી તનકી ધનકી મોહની હય ફની

ભર જવાની મેલે ગલે કફની

જાંઘગાની ચાર દીનકી ચાંદની

કલ અજલકી હય બની સરપે આદર હયતની

જલ્દ કરકે નેક કરની છોરો તોરો દમકો

હરનામ.

સખ—

ગાના ૨૭.

નહિ નહિ નજર આયા કહી કોઈ નર

થકે થકે હુંઠકર થકે સરાસર

ઝરે ઝરે આજ મરે બાટ તક તક કર

બયઠો જરા ચલકર અયનેતા લોપ લુભર

હુંઠો આકે રાહ ગીર ફેર રાતભર.

તારામતી—

ગાના ૨૮.

મુરખ છાંડ વૃથા અભીમાન.

અવસર ખીત ચલ્યો હય તેરો દો દીનકો મેમાન.

ભુપ અનેક ભયે પૃથ્વીપર રૂપેતેજ બલવાન.

કૌન ખચાયા કાલ ગાલસે મીટ ગયે નામો નીશાન.

ધવલી ધામ ધનગજરથ સેના નારી ચંદ્ર સમાન.

અંત સમયે સખહીકો જાયે બસે સ્મસાન— મુરખ.

રે મુંઠ અંતનીજ ભટકે મે રોકહયો અખમાન,

નારાયણ પ્રીજરાજકું વરસો બે ગહીકર ચેહરાન— મુરખ.

સખ—

ગાના ૨૯.

આદમ ! આદમ ! કીસમતસે પાયે હયે હમને ઇન્સાન.

ઇનકો બલદેંગે લે ચલકર કરલેંગે નાશે જાન.

હમ કર કર કર કર. તોરેંગે હહી ચૂસેંગે આંત.

હમ તોરેંગે સરકો. તર તર મારેંગે ઉસપર હાંત.

ગાલ ગાલ કુલે ઇરકે ગાલ.

ચરખી રોગનકી. છાઇ કયસી ગાલપર.

હમલેંગે ઇરકે ગાલ. હમલેંગે ઇરકે ખાલ,

હમનાચેંગે કુદેંગે અયસે હાલપર—

ગાલ.

(૧૯)

રોહીત—

ગાના ૩૦.

કયસે ધરૂં મયંતો ધીર હાય ? મા કયસી કરૂં મય.—કયસે.
બાવાકો દુઃખ મોસે દેખો ન જાવે.

ઉઠતી કલેજેમે પીર ? હાય ? મા કયસી કરૂં મય—કયસે.

સખ—

ગાના ૩૧.

ધન ધન નિરંજન ? તું સનાતન તું કૃપાજન.

દાતા દુઃખ તારન—

ધન.

સાથી નહિ માલ ધન સાથ નદેરૂપ તન.

હય તું લય હારન અવિનાશી સંપૂરન—

ધન.

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ ત્રીસરા.

સબ—

ગાના ૩૨.

ઉમાપતી નમું નમું શરણગતી નમું નમું.

જટાધારી સંગલીયે પારવતી નમું નમું— ઉમાપતી.

કરો મોહાદેવ હયા હરો દુઃખ પીર ખીથા.

તેરો નીત નામ રટત જતી સતી નમું નમું—ઉમાપતી.

નક્ષેત્ર—

ગાના ૩૩.

અરે નાદાન ? અરે બે ધ્યાન ? જરાતો માન ? જરાતોમાન.

નખો તું જાન હો હયરાન જરાતોમાન ? જરાતોમાન.

કયસી રાની કયસી બાની કયસે લાલાજી કે લાલ.

બાતે તેરી લાંબી ચૈરી આકી સુખા જય ગોપાલ.

રીષીકા માન જો તું ફરમાન તો હોઈસ આન તેરા કહ્યાન.

અરે અબ્યાન ? નકર હયરાન જરાતોમાન—જરાતોમાન—કયસી.

તારામતી—હરીશ્ચંદ્ર—ગાના ૩૪.

તારામતી—ખ્યારા હમારા તુ હમે દે આગ્યા જાનેકી—ખ્યારા

ધંધર ધંધજા અયસી હયતો લાગે કૌન ઉપામ.

ફર જદાજો મીલના હોતે ફરમીલુંગી આય—ખ્યારા.

હરીશ્ચંદ્ર—ખ્યારી હમારી જાન નહિ કલતુઝ ખીન પાનેકી
 દૌલત સંપત્ત અનધન લક્ષ્મી તનમન જીવન જાય.
 નાર જો તુમસે હો ન્યારી તો કયસે જીનાભાય—ખ્યારી.

તારામતી—ખ્યારા હમારું તું હમે દે અગ્યા જાનેકી.
 સતપન જાનેદું ન તુમારા દેદું અપની જાન.
 સત્ય પતી હિયો પીયુ ખ્યારે જીનતી મેરીમાન—
 ખ્યારા.

રોહીત-હરીશ્ચંદ્ર— ગાના ઉપ.

રોહીત—અરે નહિ મોહોકો છોર જારે— અરે.
 હાય છોર જાવું કયસે ચયન કયસે પાવું મયે.
 ઓ હમારે બાપ ખ્યારે ?—અરે.

હરીશ્ચંદ્ર— દોહરા.

પુત્ર કલેજા કઠીન કર છોરો માયા મોહ.
 લીખા ભાગમેં હય ચહી હો સંજોગ ખીછોહ —હાય.

સખ લડકે—

ગાના ૩૬.

ખેલો કુદો ખેલો કુદો આવ લાઈ ખેલો કુદો.

ગાવનાચો મસ્તીકરો આવ જરા ખેલો કુદો— ખેલો.

૧ લરકા—પઢતે પઢતે અંખી કુટી.

૨ લરકા—લીખતે લીખતે ઉંગલી ટુટી.

૩ લરકા—છારો છારો માથાકુટી.

સખ—આવ લાઈ ખેલો કુદો—

ખેલો.

૪ લરકા—આયે નહિ ક. ખ. ગ. ધ.

૫ લરકા—ભાય નહિ. ચ. ચ. જ. ઝ.

૬ લરકા—દુર કરો. ત. થ. દ. ધ.

સખ—આવ લાઈ ખેલો કુદો—

ખેલો.

તારામતી—

ગાના ૩૭.

શીવજી શરણુ તે હારી દેવ ખિસ્વનાથ ? નમું

સીસ નવા નમું નમું માથાકા નમું નમું— સરન.

પતી પૂતકો મેરે રખ સચાઈ સેહરો ભરે. બદીસેધરે.

પાપી મય વિદ્વસે ભરી બિપતા વિથાકી મરી.

કરો દયા હરોં માહા શોક મેરા નમું નમું— સરન.

તારામતી—

ગાના ૩૮.

હા બેટા ! હા ખ્યારા ! કીસ નીંદમે તું સોયા.
 અય ખ્યારા ! મહપારા આંખતો ખોલ.
 અપના જો કે પાત્રે આંખોકે ઉભલો
 અય હારે દુઃખીયારે ? આ ખ્યારે ? આ ખ્યારે.
 જાગોતો અય બેટા ? ઉઠકો અખ બેટા.
 કુચ્છ માકો અય બેટા ? મુંહસે તો ખોલ.

રાજકુમાર—

ગાના ૩૯

અકેલે પરે ભુલ હય રાહભાઈ—
 રાહ ખતાદો મોહો રાજમહેલકી—

અકેલે.
 અકેલે.

છેલ્લી સલામી.

ખાખ તીસરા ખતમ.

શ્રી દેશી નાટક સમાજ.

ખાસ મનન કરવા લાયક અમારા પ્રજાપ્રિય
નાવડેલા પ્રખ્યાત નાટકો.

સતિ દ્રૌપદી.

સંન્યાસી.

સતિ સુલોચના.

સતિ પદ્મીની.

ઝાલી મટુલીઆ.

અજીતસીંહ.

ભાષણ

ગાયન

સાથે

કમ્પલીટ

કીંમત

બે

રૂપીઆ.

ભાષણ

ગાયન

સાથે

કમ્પલીટ

કીંમત

બે

રૂપીઆ.

હવે ફક્ત ગુજ નકલો બાકી રહી છે. જલદી મંગાવી લેજો.
શ્રી દેશી નાટક સમાજ. પ્રોસેસ થીયેટર-મુ'બઈ નં. ૨.

